

عنوان مقاله:

بررسی ادراک شهروندان از کیفیت محیط شهری و نقش آن در مسئولیت پذیری اجتماعی (مورد مطالعه، شهر تبریز)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمدحسین فوطه بافان - دانشجوی مقطع دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرند، ایران.

خلاصه مقاله:

رشد سریع شهرها به خصوص شهرهای بزرگ، سبب شده تا امروزه یکی از اهداف اساسی سازمانهای بین المللی، توسعه شاخص-های کیفیت محیط شهری باشد و یکی از عوامل موثر در جهت تحقق اهداف توسعه کیفیت محیط شهری، شاخص مسئولیت پذیری اجتماعی است. با توجه به اینکه، تجربه اجرای طرحهای شهری در ایران نشان داده است که، در زمینه خلق محیط های شهری واجد کیفیت، توفیق چندانی حاصل نشده است، بنابراین هدف از این مقاله، بررسی ادراک شهروندان، از کیفیت محیط شهری شهر تبریز، و سپس، مطالعه رابطه کیفیت محیط شهری با مسئولیت پذیری اجتماعی شهروندان، به عنوان یکی از متغیرها و شاخص های مرتبط با سرمایه ی اجتماعی است. این مطالعه مقطعی، به صورت پیمایشی و با ابزار پرسشنامه، انجام گرفته است. جامعه آماری این پژوهش، شامل مردم شهر تبریز بوده است و حجم نمونه، با استفاده از فرمول کوکران، به تعداد 400 نفر از مردم مناطق ده گانه شهر تبریز که، بصورت چندمرحله ای تصادفی انتخاب شده اند، میباشد. پس از آزمون فرضیات، نتایج تحلیلها، نشان داد که ادراک مردم از کیفیت محیط شهری، از مطلوبیت بالایی برخوردار نیست و شاخص های کیفیت محیط شهری (نفوذپذیری و انعطاف پذیری)، با مسئولیت پذیری اجتماعی مردم شهر تبریز، در ارتباط است. همچنین، با مقایسه میزان شش شاخص متغیر مسئولیت پذیری اجتماعی، در بین مردم، به ترتیب رتبه، این نتیجه بدست آمد که، شاخص های زیست محیطی و اقتصادی، دارای بیشترین رتبه در بین مردم، و سایر شاخص ها، به ترتیب، جامعه ای، فرهنگی، سیاسی و جهانی، در رتبه های بعدی قرار دارند. با توجه به نتایج پژوهش، ضرورت دارد که متخصصین حوزه سیاست شهری، در تحقق اهداف برنامه های خود، در جهت بهبود کیفیت محیط شهری، اجتماعی کردن توسعه کیفیت محیط شهری، را لحاظ نمایند.

کلمات کلیدی:

ادراک کیفیت محیط شهری، انعطاف پذیری، نفوذپذیری، مسئولیت پذیری اجتماعی، شهر تبریز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016718>

